Παρίσι, Νοέμβρης 1920

Ο επιβλητικός άνδρας μέσης ηλικίας που συνόδευε τον Βενιζέλο στην απογευματινή τους βόλτα στην πόλη, είχε όψη ευγενική και βλέμμα μελαγχολικό. Οι δύο άνδρες συζητούσαν ήρεμα καθώς έκαναν τον περίπατό τους. Ο άνδρας με το μελαγχολικό βλέμμα έδειχνε να ακούει με προσοχή τον συνομιλητή του, το ύφος του απέπνεε αφοσίωση και σεβασμό.
Οι δραματικές εξελίξεις στην Ελλάδα θα οδηγήσουν τους δύο άνδρες σε λίγο καιρό πίσω στον τόπο τους ενώ οι εκλογές του 1924 θα επαναφέρουν το Κόμμα των Φιλελευθέρων στην εξουσία.

Παρά τη χαρά της εκλογικής νίκης του Κόμματος, και την ανάδειξή του στο βουλευτικό αξίωμα, ο άνδρας με το μελαγχολικό βλέμμα δεν θα αναλάβει αμέσως τα καθήκοντά του. Θα επιστρέψει στο πατρικό του σπίτι στο Κρανίδι, στη γενέτειρά του, με σκοπό να ανακτήσει τις δυνάμεις του, καθώς το πρόβλημα υγείας που αντιμετωπίζει τον ταλαιπωρεί. Η καρδιά του είναι ασθενική και τελευταία νιώθει την αναπνοή του να τον δυσκολεύει.

Πίστευε ότι λίγες μέρες ξεκούρασης στο πατρικό του θα του έδιναν τη δύναμη και το κουράγιο να συνεχίσει. Ο Βενιζέλος ανησυχούσε για την κατάσταση της υγείας του, αλλά περισσότερο αγωνιούσε για τις πολιτικές εξελίξεις. Περίμενε να επιστρέψει ο στενός του συνεργάτης για να συνεχίσουν το έργο τους.

Κρανίδι, 1924

Όταν αντίκρισε το πατρικό του τη μέρα εκείνη ένιωσε να τον πλημμυρίζει μια αίσθηση γλυκιάς μελαγχολίας. Πάντα ένιωθε συγκίνηση όταν βρισκόταν εκεί, στον τόπο του, κοντά στους δικούς του ανθρώπους. Ανέβηκε αργά την εσωτερική ξύλινη σκάλα και μπήκε στο προσωπικό του δωμάτιο. Όλα ήταν καθαρά και συγυρισμένα, όλα απέπνεαν ζεστασιά και νοσταλγία. Άνοιξε το μεγάλο παράθυρο και απόλαυσε τη θέα των

παραδοσιακών σπιτιών και των αρχοντικών του Κρανιδίου. «Καλοσώρισες Μανώλη!», άκουσε να του φωνάζει η γειτόνισσα από το απέναντι σπίτι, που τον ήξερε από παιδί. Σε λίγο η αυλή γέμισε από κόσμο που έτρεξε να τον υποδεχτεί, να τον καλωσορίσει και να μάθει από πρώτο χέρι τις πολιτικές εξελίξεις. Όμως ήταν κουρασμένος. Μετά τον καφέ, τούς ζήτησε ευγενικά να αποχωρήσει στο δωματιό του, για να αναπαυθεί.

Εκεί, στον τόπο του, στο πατρικό το σπίτι, θα άφηνε στις 13 Μαΐου του 1924 την τελευταία του πνοή· η καρδιά του δεν άντεξε. Ο Βενιζέλος είχε στείλει στις Σπέτσες το "Αβέρωφ" με ιατρικό προσωπικό και οξυγόνο, όμως δεν πρόλαβε να του προσφέρει βοήθεια...

Ποιος ήταν ο ευγενικός άνδρας με το μελαγχολικό βλέμμα και την ασθενική καρδιά που πέρασε τις τελευταίες μέρες της ζωής του στον τόπο του, στο Κρανίδι; Ποιος ήταν ο στενός συνεργάτης και φίλος του Ελευθέριου Βενιζέλου, γνωστός για τις πρωτοποριακές του ιδέες, για το επαναστατικό του πνεύμα και την ρητορική του δεινότητα;

Κρανίδι, Απρίλιος 2019

Μελετώντας τα γεγονότα του "Εθνικού Διχασμού" με τους μαθητές της Γ' Λυκείου του τμήματος Ανθρωπιστικών Σπουδών του ΓΕΛ Κρανιδίου, βρεθήκαμε μπροστά σε στοιχεία και ιστορικές πηγές που μας κίνησαν την περιέργεια. Στις πηγές αναφερόταν το όνομα του **Εμμανουήλ Ρέπουλη**, στενού συνεργάτη του Ελευθερίου Βενιζέλου, υπαρχηγού του Κόμματος των Φιλελευθέρων, Υπουργού Εσωτερικών και Οικονομίας κατά το διάστημα 1910-1920, αντιπροέδρου της κυβέρνησης Βενιζέλου το 1920 και ιθύνοντα νου της πολιτικής ιδεολογίας του κόμματος των Φιλελευθέρων. Οι μαθητές γνώριζαν για την καταγωγή του από το Κρανίδι, ενώ κάποιοι γνώριζαν ότι διατηρείται μέχρι σήμερα το σπίτι της οικογένειας Ρέπουλη. Αποφασίσαμε να το αναζητήσουμε και να το επισκεφθούμε στο πλαίσιο διδακτικής επίσκεψης.

Η οικία Ρέπουλη διατηρείται σε αρκετά καλή κατάσταση και βρίσκεται στο κέντρο σχεδόν της παλιάς πόλης του Κρανιδίου. Πρόκειται για ένα δίπατο αρχοντικό με τη χαρακτηριστική παραδοσιακή αρχιτεκτονική του Κρανιδίου, με βάση την οποία είχαν κτισθεί όλα τα σπίτια των ναυτικών της περιοχής. Άλλωστε ο πατέρας του Εμμανουήλ

Ρέπουλη ήταν ναυτικός. Φτάνοντας στο σπίτι είδαμε ότι πραγματοποιούνταν εργασίες συντήρησης και αναπαλαίωσης. Μία απρόσμενη συνάντηση όμως μας έδωσε μεγάλη χαρά. Στην αυλή του παλιού αρχοντικού συναντήσαμε την κυρία Ρέπουλη ιδιοκτήτρια του σπιτιού και ανιψιά του Εμμ. Ρέπουλη, καθώς ο Μανώλης ήταν αδερφός του παππού της. Η κυρία Ρέπουλη προθυμοποιήθηκε να μας ξεναγήσει στους όμορφους χώρους του ιστορικού σπιτιού. Μας μίλησε για τον πολιτικό και τον άνθρωπο Μανώλη Ρέπουλη, μας έδειξε κάθε δωμάτιο του σπιτιού, τα προσωπικά του αντικείμενα, το κρεβάτι του, τα παλιά έπιπλα και τα κειμήλια της οικογένειάς της. Είχαμε όλοι μαγευτεί από την ατμόσφαιρα μιας άλλης εποχής που απέπνεαν το σπίτι και τα σημαντικά κειμήλια... είχαμε την αίσθηση ότι δεν είχε περάσει ούτε μια μέρα από τότε. Αγγίζαμε τα σκονισμένα αντικείμενα και παρατηρούσαμε τις οικογενειακές φωτογραφίες, την εντυπωσιακή προσωπογραφία του Εμμανουήλ Ρέπουλη, το περίτεχνο, φερμένο από ένα ταξίδι στην Κωνσταντινούπολη φωτιστικό, τις παλιές καρέκλες και την επιβλητική τραπεζαρία. Μείναμε να παρατηρούμε την θέα από τα μεγάλα παράθυρα του σπιτιού. Η κυρία Ρέπουλη μας διηγήθηκε ιστορίες και χαρακτηριστικές λεπτομέρειες από τη ζωή του καταξιωμένου πολιτικού, μας μίλησε για τον δυναμισμό, το αγωνιστικό του πνεύμα και την τιμιότητά του.

Επιστρέψαμε στο σχολείο μαγεμένοι και ενθουσιασμένοι από την επαφή μας με τα ιστορικά τεκμήρια και με τους ανθρώπους που μας αποκάλυψαν τόσο σημαντικά ιστορικά στοιχεία. Νιώθαμε χαρά και ικανοποίηση, νιώθαμε ότι είχαμε αγγίξει με αυτή μας την εμπειρία ένα σημαντικό κομμάτι της νεότερης Ιστορίας, και είχαμε την αίσθηση ότι είχαμε φέρει στο φως σημαντικές λεπτομέρειες από τη ζωή και το έργο του Κρανιδιώτη πολιτικού, Εμμανουήλ Ρέπουλη.

Οι μαθητές της Γ’ τάξης Ανθρωπιστικών Σπουδών
ΓΕΛ Κρανιδίου – Σοφία Στενού, Φιλόλογος

Ευχαριστούμε θερμά τους μαθητές της Γ’ τάξης του ΓΕΛ Κρανιδίου Κοσμά Νικολέτο, για τις προσπάθειές του να επικοινωνήσει με την οικογένεια Ρέπουλη προκειμένου να μπορέσουμε να επισκεφθούμε το σπίτι στο πλαίσιο της διδακτικής επίσκεψης, και την Σταυρίνα Τσιφάκη, για τις πληροφορίες που συγκέντρωσε σχετικά με τη ζωή και το έργο του Εμμανούηλ Ρέπουλη.

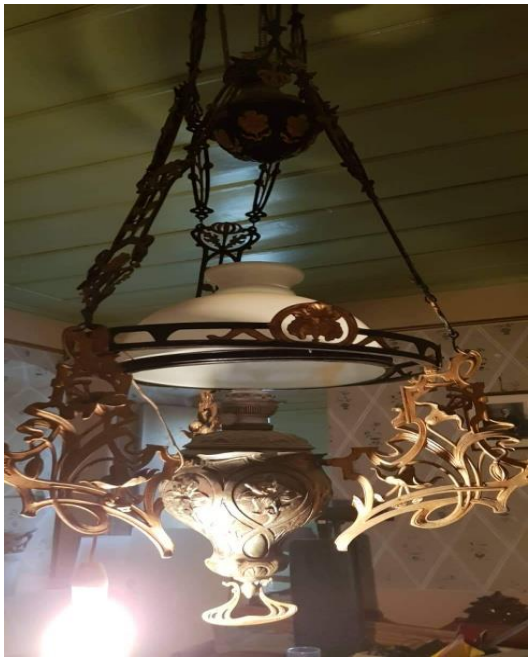
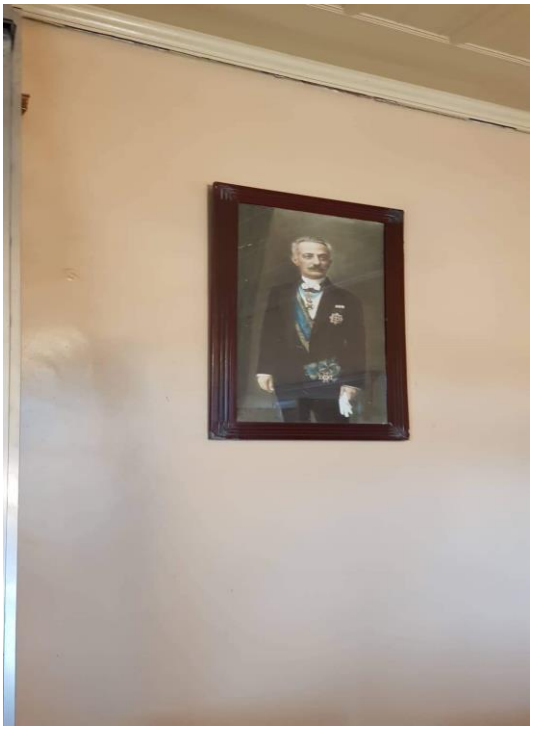
PULL&BEAR